

Beløb, der her er Tale om. Jeg tror, der er saa meget mere Grund til at gøre det, som de Bestemmelser, der ere truffene ved Lov af 1861, bleve truffene under en noget anden Forudsætning end den, der nu er til Stede. Pengene havde for nogle og fyrretyve Aar siden en ganske anden Værdi end nu for Tiden. Det viser sig ogsaa derved, at det har været nødvendigt at sætte de kommunale Lønninger noget op. Jeg tror derfor, at man i Virkeligheden ingen Forandring foretager i Forholdene fra 1861.

Ændringsforslag Nr. 18 omhandler Bestemmelser vedrørende Valg af Byraadsmedlemmer og Ligningskommissionsmedlemmer i Byerne. Af Hensyn til enkelte Byers stærke Udvikling har man fundet det hensigtsmæssigt at forhøje Maksimum af Medlemstallet for Byraadens Vedkommende fra 19 til 23 og for Ligningskommissionernes Vedkommende fra 15 til 19.

Man bibeholder saavel for By- som for Landkommunerne 2 Vælgerklasser, en større og en mindre, men Forholdene blive efter Ændringsforslagene Nr. 18 og 19 det samme, som de ere nu, at for Byernes Vedkommende vælges den større Del af de fire Femtedele og den mindre Del af den ene Femtedel, og for Landets Vedkommende vælges den større Del af den ene Femtedel og den mindre Del af de fire Femtedele. Med Hensyn til Bestemmelserne for Byernes Vedkommende maa jeg som Byrepræsentant udtale, at jeg kunde finde det rimeligt og havde ønsket, at man saavel for Byernes som for Landets Vedkommende i denne Henseende kunde komme ind under de samme Forhold, men det har været uopnaaeligt, navnlig af den Grund, at der indenfor Udvalget har gjort sig den Betragtning gældende, at saalænge Forholdet ikke er ordnet med Hensyn til den af Kongen beskikkede Borgmester, som er Byraadets Formand, maa man blive staaende ved det nuværende, men Flertallet har i sin Helhed, for saa vidt der skulde træffes en saadan Forandring, forbeholdt sig sin Stilling til Fordelingen indenfor Byraadene. Saavel for By som for Land borttager man nu den dobbelte Stemmeret, saaledes at den højst beskattede Femtedel ikke faar Lejlighed til to Gange at afgive sin Stemme. For Byernes Vedkommende er det gjort under den Betingelse, at Bestemselen, som indeholdes i § 6 i Købstadkommunalloven af 1868 om, at den højst beskattede Femtedel skal have svaret

mindst de $\frac{2}{3}$ af Kommunens Skatter, ikke genoptages. Forholdene ere jo aldeles forskellige fra den Tid, denne Bestemmelse blev truffen. Den er ikke en Gang truffen ved Loven af 1868, men er et uheldigt Resultat af et Fællesudvalgs Beslutning i 1860, da Forholdene vare af ganske anden Natur, end de nu ere, og det er jo ret forunderligt, at skønt Landkommunalloven udkom i 1867, og skønt denne Bestemmelse for Byernes Vedkommende allerede bestod fra 1860, er den dog ikke optagen i Landkommunalloven, uagtet den højst beskattede Del der vælger den større Halvdel af Sogneraadene, medens den blev optagen i Loven af 1868 for Købstadkommunerne, hvor den højst beskattede Del vælger den mindre Del af Raadet. Det viser sig ogsaa efter de sidste statistiske Oplysninger, at der herved er fremkommet et Forhold, som er højst forunderligt og aldeles unormalt, thi det er dog unormalt, at der af 74 Købstæder og Handelspladser kun er 6, som ere i Stand til at vælge efter Reglen, medens de 68 skulde vælge efter Undtagelsen. Det mest slaaende Bevis har man jo i den allersidste Tid faaet fra Esbjerg, hvor ikke en Gang samtlige Skatteydere have udredet disse $\frac{2}{3}$, som ere bestemte ved Loven, hvorved alle Skatteydere ere blevne højstbeskattede uden at kunne opfylde Lovens Bestemmelse. Er det ikke i andre Byer saaledes, arbejder man godt hen derimod. Det viser sig altsaa, at denne Bestemmelse for Tiden er en Umulighed. For Landkommunernes Vedkommende har jeg allerede bemærket, at man i disse som i Købstæderne afskaffer den dobbelte Valgret, og at man for begges Vedkommende gaar ind paa Forholdstalsvalg. Der er for Landkommunernes Vedkommende foreslaaet den Forandring, som ogsaa gælder Købstæderne, at Kvinder ere optagne efter § 1. Ændringsforslaget under Nr. 22 er kun en Redaktion. Derimod er der til § 12 stillet Ændringsforslag under Nr. 23, og denne Ændring tilsigter, at de Straffebestemmelser, som ere indeholdte i denne Paragraf, ikke alene komme til at ramme dem, der med Rette kunne være til Stede eller skulle være til Stede i Valglokalet, men at de ogsaa komme til at ramme den, som er til Stede med Urette, hvad enten han har tilsneget sig Adgang til Lokalet eller paa anden Maade er til Stede med Urette. Man mener, at Lovens Bestemmelser i saa Henseende ere noget for snævre, thi selvfølgelig maa alle være samme Straf underkastede, hvad enten